

later Delfland en Schieland heette (1). Van Delft, dat Vlaardingen uit den voorrang verdringen zou en waarschijnlijk thans reeds aan het opkomen was, is vooralsnog geen sprake, en van de latere Maassteden, Schiedam en Rotterdam, nog minder; die bestonden nog niet eens; de dammen, waarop en waarbij zij gebouwd zouden worden, waren zelfs nog niet gelegd; de Schie en de Rotte vloeiden nog in breede beddingen onbedwongen in de Maas uit, en de Maas zelve boven Vlaardingen werd op haar rechteroever nog niet door hooge en stevige dijken van het land afgeweerd. Bij hoog water overstroomde zij nog steeds haar moerassige boorden, tot waar de lage zomerdijken, die nog heden ten dage als de oude-dijken bekend staan, haar verdere voortvloeiing stuiten.

Nevens Vlaardingen vinden wij in die buurt, in de oude kronieken en oorkonden, ook het dorp Schie vermeld, dat thans Overschie, of beter gezegd Ouwerschie heet. Het was het middelpunt van een zeer uitgestrekt ambacht — zoo noemde men van ouds het grondgebied, waarover één schout gesteld was — en had een parochiekerk, die onder den abt van Egmond stond. Het was bijzonder gunstig gelegen, niet ver van de uitwatering der Schie in de Maas, en juist daar waar zich de Delf of gracht met de Schie vereenigde.

Die Delf, waaraan de stad Delft haar naam ontleend heeft, speelt van de oudste tijden af een gewichtige rol in de geschiedenis van Holland's binnenvaart, want zij verbindt den Rijn ter hoogte van Leiden met de Maas. Algemeen wordt zij voor de gracht gehouden, die de Romeinsche veldheer Corbulo in de dagen van Keizer Claudius, omstreeks het midden der eerste eeuw van onze jaartelling, door zijn krijgsvolk liet graven, voornamelijk

---

(1) Oorkondenboek van Holland, I, no. 206, § 11.